

РЕШЕНИЕ

№ 1372

гр. София, 05.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ: Николай Ангелов
Силвия Житарска**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **10458** по описа за **2020** година докладвано от съдия Силвия Житарска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/

Образувано е по касационна жалба на Е. Д. С. срещу Решение № 134531 от 29.06.2020 г., постановено по н.а.х.д. № 20266/2019г. по описа на Софийски районен съд, НО, 100-ти състав, в частта, в която е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 19-4332-003683/07.03.2019 г., издадено от Началник Сектор към СДВР, отдел "Пътна полиция" при СДВР, с което на касатора е наложено административно наказание глоба в размер на 2000.00 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца, на основание чл.174, ал. 3, пр.1 от ЗДвП за нарушение по чл.174, ал. 3 от ЗДвП.

В касационната жалба са изложени доводи, че решението е неправилно. Твърди се, че изложената в АУАН и НП фактическа обстановка не отговаря на действителната, поради което атакуваното НП се явява неправилно. Твърди, че не е управлявал автомобила си по пътното платно, а просто си стоял в автомобила когато служителите от СДВР са направили проверката. Моли се съда да отмени обжалваното решение и потвърденото с него НП.

Ответникът - СДВР, отдел „Пътна полиция“, не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна и не са налице основания за отмяна на решението на СРС.

Административен съд София – град, XVI касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

С НП № 19-4332-003683/07.03.2019 г., на касатора Е. Д. С. е наложено административно наказание: „глоба“ в размер на 2000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца, на основание чл. 174, ал. 3 ЗДвП, затова че на 23.02.2019 г. около 01:55 часа, управлявал лек автомобил марка „М.“ с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място], по [улица], с посока на движение от ул. В. към ул. Ген. Н. С.. На кръстовището с ул. К. същият бил спрял за проверка от служители на 02 РУ-СДВР. Полицейските служители извикали за съдействие екип на ОПП-СДВР, който да извърши проверка с техническо средство на водача на автомобила.

Служителите на ОПП-СДВР пристъпили към проверка с Алкотест Дрегер+ № 0212, при което Е. Д. С. отказал да даде проба за алкохол. Поради това му бил издаден талон за медицинско изследване.

При тези констатации в негово присъствие на същата дата и място свид. Ч. съставил акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ с бланков № 202243. Актът бил предявен на жалбоподателя, който го подписал без възражения.

Въз основа на АУАН на 07.03.2019г. било издадено атакуваното НП.

С оспорения съдебен акт е потвърдено НП № 19-4332-003683/07.03.2019 г., издадено от Началник Сектор към СДВР, отдел "Пътна полиция" при СДВР.

За да постанови този правен резултат първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел следното: АУАН и Наказателното постановление са издадени от компетентни органи съгласно заповед № 8121з-515 от 14.05.2018г. на Министъра на вътрешните работи. При издаване на АУАН не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да компрометират отразените в него фактически констатации, в частта на наложеното административно наказание. Както в АУАН, така и в оспореното НП достатъчно ясно и недвусмислено е описано нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Съдът сочи, че липсата на посочен номер на техническото средство в АУАН е без съществено значение, тъй като на практика е налице отказ на водача да бъде тестван с него. Въз основа на събраните доказателства първостепенният съд е приел, че касаторът С. е извършил вмененото му нарушение на чл. 174, ал. 3 ЗДвП, във връзка с което правилно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Тези изводи се споделят изцяло от настоящия решаващ състав.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат

за доказани фактите, така, както са установени от СРС.

Съгласно приложимата норма на чл.174, ал.3 ЗДвП, водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол или упойващи вещества или не изпълни предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от 2 години и глоба 2000 лева.

Санкционната разпоредба е с адресати водачите на МПС, трамвай или самоходна машина. Осъществяването на нейната хипотеза е налице, когато бъде извършено някое от алтернативно посочените деяния – 1. отказ да бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол или упойващи вещества или 2. неизпълнение на предписание за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му. В конкретния случай Е. Д. С. е отказал да бъде извършена проверка с техническо средство, Алкотест дрегер 7410+ № 0212. Това факт се потвърждава от всички свидетелски показания и писмените такива – АУАН и НП.

Концентрацията на алкохола в кръвта може да бъде установена с медицинско изследване и/или с техническо средство. Административнонаказващият орган е ангажирал отговорността на С. за деяние, което по своя характер представлява административно нарушение. Законодателят е предвидил резултатите за концентрацията на алкохола в кръвта да бъдат получени от техническо средство, алтернативно от медицинско изследване или от двете. На основание чл.174, ал. 4 от Закона за движението по пътищата се издава Наредба № 30/27.06.2001 г. за реда за установяване употребата на алкохол или друго упойващо вещество от водачите на МПС. В същата е посочено, че употребата на алкохол или друго упойващо вещество се установява посредством използване на съответни технически средства и/или чрез медицински и лабораторни изследвания. Когато от водача е взета некачествена проба или се оспорват показанията на техническото средство, употребата на алкохол или друго упойващо вещество се установява с лабораторно изследване.

Осъществяването на което и да е от горните две нарушения ангажира административнонаказателната отговорност на нарушителя по същата правна норма. В конкретния случай С. е отказал да бъде тестван с техническо средство, Алкотест дрегер 7410+ № 0212 поради което правилно му е ангажирана отговорността по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП. Освен това, съгласно приложимата норма на чл.189, ал.2 ЗДвП редовно съставеният АУАН има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното. В процесния случай, актосъставителят и свидетелят, посочен в АУАН са се подписали под съдържащите се в него констатации относно установените факти при извършване на нарушението. Към момента на съставяне на АУАН посоченият като нарушител Е. С. не е възразил срещу съдържащите се в акта фактически констатации. Такива възражения по същество не се съдържат както в жалбата срещу НП, така и в касационната жалба и не са ангажирани каквито и да е доказателства, които да опровергават съдържащите се в АУАН фактически констатации.

Не са налице и наведените в жалбата касационни основания за допуснати нарушения на процесуалните правила, които да са от категорията на съществени и които да са ограничили правото на защита на наказаното лице.

По изложените доводи настоящият касационен състав приема, че в

оспорената му част, първостепенният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо и второ АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд – София град, XVI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 134531 от 29.06.2020 г., постановено по н.а.х.д. № 20266/2019г. по описа на Софийски районен съд, НО, 100-ти състав, в частта, в която е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 19-4332-003683/07.03.2019 г., издадено от Началник Сектор към СДВР, отдел "Пътна полиция" при СДВР, с което на касатора е наложено административно наказание глоба в размер на 2000.00 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца, на основание чл.174, ал. 3, пр.1 от ЗДвП за нарушение по чл.174, ал. 3 от ЗДвП.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.